

ת"פ 52614/08/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52614-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם:

פלוני

בשם המאשימה:

עו"ד דור כהן

בשם הנאשם:

עו"ד רן עטיה

מזדן

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, הופנה לקבלת תסקיר מבחן שלא בא בהמלצה טיפולית, ובמשך לכך הוזמנה לבקשת ההגנה חו"ד הממונה על עבודות שירות, שמצא את הנאשם כשיר.

כתב האישום

1. אישום מס' 1: הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים מעל שנה, ולהם בת פעוטה. ביום 20.8.21 בשעות הבוקר נתגלע ביניהם ויכוח בענייני כספים. לאחר שנעתר הנאשם לבקשתה של המתלוננת לצאת את הבית לקניות (כך נוסח כתב האישום - ג"א), הוא התקשר אליה וביקש כי תחזור הביתה מיד. כשסירבה לבקשתו, איים עליה הנאשם כי יבטל חוזה שכירות עליו תכננו השניים לחתום, ויצא מן הבית. כששב דפק בחוזקה על דלת הבית פעם אחר פעם, עד שאחת השכנות ביקשה מהמתלוננת לפתוח את הדלת, על מנת שהנאשם יפסיק להרעיש. לאחר שנכנס הביתה היכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בראשה, ויצא את הבית. הוא שב למקום בשעת ערב, איים על המתלוננת כי יאנוס את דודתה וקרובות משפחתה, ולא הפסיק מאיומיו חרף בקשותיה של המתלוננת, עד שזו צעקה. בתגובה הכה הנאשם באגרוף בראשה, שכתוצאה ממנו נפלה המתלוננת לארץ. אז החל לומר "מה עשיתי? מה עשיתי? עכשיו אני אשב בכלא". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין,

עמוד 1

תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום מס' 3: בחודש מרץ 21 שהו הנאשם והמתלוננת עם בתם הפעוטה בבית אמה של המתלוננת. בהמשך לזיכוח בין השניים דחף הנאשם את המתלוננת, כך שנתקלה בארון ונפלה לארץ. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

תסקיר מבחן

2. הנאשם בן 24, ללא הרשעות קודמות, נשוי למתלוננת ואב לתינוקת. הוא מאובחן כמי שסובל מסכיזופרניה ומקבל קצבת נכות. הנאשם למד במסגרת חרדית, השלים 11 שנות לימוד, מהן שלוש בישיבה גבוהה, וסיפר כי היה תלמיד מצטיין. לדבריו, עזב את הישיבה בשל תחושת מיצוי בצד קשיים במסגרת. הוא שוחרר משירות צבאי בשל מצבו הנפשי. בגיל 19 שב לבית הוריו והחל לעבוד בסופרמרקט וכמלצר. משנת 2019 ועד מעצרו עבד בעיריית נתניה בליווי הסעות לבתי ספר. ניתן פירוט בדבר הרקע הנפשי של הנאשם (ראו עמ' 2 לתסקיר). בני הזוג נישאו בחודש מרץ 20. הנאשם תיאר קשר זוגי שבתחילה אופיין ביחסי קרבה ושיתוף פעולה זוגי והורי, בצד קונפליקטים שונים. לדבריו, בחודש יוני 21 נעצר בגין תלונה שהגישה אמה של בת זוגו, בגין אלימות כלפי בת הזוג. הוא הורחק מרעייתו למשך מספר ימים, ובהמשך לכך עברו המתלוננת ובתם הפעוטה להתגורר במקלט לנשים מוכות. מאוחר יותר החלו השניים בטיפול זוגי למשך כחודש, עד מועד מעצרו של הנאשם בהליך דן. הוא נעצר למשך שבועיים, ושוחרר לבית הוריו בתנאים מגבילים. במסגרת הליך המעצר ולנוכח מוטיבציה להשתלב בטיפול, הועמד הנאשם בצו פיקוח מעצרים, במסגרתו השתתף בשיחה שבועית. כמו כן פנה הנאשם ביוזמתו למרכז "דולב" לניהול כעסים, שם השתתף בקבוצה מקוונת במשך שמונה מפגשים. נמסר כי הנאשם התקשה להיחשף, בצד התרשמות מתובנה באשר לדפוסיו התוקפניים בעת כעס. בהמלצת שירות המבחן השתלב הנאשם במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה בנתניה, למשך 12 מפגשים בקבוצה טיפולית שבועית קצרת מועד. הוא הגיע לפגישות במועד ובקביעות, ומילא את המטלות הנדרשות. גורמי הטיפול התרשמו כי הוא זקוק להמשך ביסוס הקשר הטיפולי, בפרט לאור רצונו לשוב לקשר זוגי עם המתלוננת. הוסבר לנאשם כי לצורך טיפול זוגי, כפי שביקש, יש צורך בקבלת הסכמתה של בת הזוג. הנאשם מצדו תיאר כי נתנם מההליך הטיפולי. במסגרת צו הפיקוח שולב הנאשם בסדנא לימודית שבועית למשך שלושה חודשים בתחום "חוק ומשפט", אותה סיים בהצלחה.

קצינת המבחן קיימה קשר רציף עם המתלוננת, אשר שהתה כשלושה חודשים במקלט לנשים מוכות, ולאחר מכן טענה כי איננה מסוגלת להגיע למפגשים. בשיחה שנערכה עמה לאחרונה סיפרה כי כיום, בניגוד לעבר, הנאשם משלם את דמי המזונות באופן תקין. היא תיארה קשר רציף וקבוע עם הנאשם, וביטאה נכונות לשוב לחיים משותפים עמו, ללא חשש מפניו.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, והביע חרטה מילולית על פגיעתו ברעייתו. הוא תיאר את נסיבות המעצר כאירוע נקודתי וחריג במערכת היחסים בין השניים. קצינת המבחן התרשמה מהתייחסות שטחית למידת הפגיעה במתלוננת, ומקשייו של הנאשם להעמיק בדפוסי התנהגותו הפוגעניים, תוך נטייתו למזער ממשמעות מעשיו וחומרם. קצינת המבחן העלתה בפני הנאשם את הערכתה בדבר הסיכון שעודנו נשקף להתנהגות אלימה מצדו כלפי המתלוננת, ואת חשיבות שילובו בטיפול המשכי למניעת אלימות. הוצע לו להשתלב במרכז "בית נועם" בפתח תקווה,

במסלול המתקיים שלוש פעמים בשבוע בשעות הערב. הנאשם טען כי אינו רואה צורך בכך, אינו תופס את עצמו כבעל דפוסים אלימים, וביקש להשתלב בקבוצה שלהערכת שירות המבחן איננה נותנת מענה לצרכיו, באופן המהווה ביטוי לקשייו להכיר בעומק דפוסיו הבעייתיים. מכאן, ולנוכח הסיכון שעודנו נשקף מן הנאשם, נמנעה קצינת המבחן ממתן המלצה שיקומית.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בפתח הדיון העידה המתלוננת לטובתו של הנאשם. לדבריה, הנאשם השתנה, אינו פועל עוד באלימות פיזית, נפשית או מילולית. השניים בטיפול זוגי ומעוניינים לשוב לחיות יחדיו, הן כדי לשקם את הקשר הזוגי ביניהם והן למען בתם הפעוטה שאוהבת מאוד את אביה.

ב"כ המאשימה עמד על פגיעתו של הנאשם בבטחונו ובשלוות נפשה של המתלוננת, פגיעה חמורה לנוכח התקיימותה בתוך התא המשפחתי, וביקש לקבוע מתחם עונש כולל בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה. בגזירת העונש בתוך המתחם עמד על הודייתו של הנאשם במיוחס לו, החיסכון בעדותה של המתלוננת, היעדר הרשעות קודמות, ומנגד על המסוכנות הנשקפת ממנו להערכת שירות המבחן, שהייתה של המתלוננת במקלט לנשים מוכות, והתנגדותו של הנאשם להמשך הליך טיפולי כפי שהומלץ לו ע"י קצינת המבחן. משכך ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת משנה, בצד מאסר על-תנאי וקנס. לא התבקש פיצוי בשל כך שבני הזוג שבו לחיים משותפים.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, והפנה אף הוא לפסיקה. הוא סקר את נתוניו של הנאשם: צעיר, ללא הרשעות קודמות, שהודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו, והפנה לנתוניו כפי שהובאו בתסקיר המבחן. ב"כ הנאשם הגיש חוות דעת פסיכיאטרית שהתקבלה בהליך המעצר (ענ/1); מכתב סיכום ממרכז "דולב" לניהול כעסים (ענ/2); הסכם שלום בית מבית הדין הרבני (ענ/3); תלושי שכר ואישור "שליח מצטיין של החודש" (ענ/4). מעצרו של הנאשם למשך כשבועיים מאחורי סורג ובריה היווה חוויה מטלטלת עבורו. לדבריו, הנאשם קיבל הכוונה טובה משירות המבחן, ופעל בהתאם. הוא ביקש לראות את התסקיר כחיובי, למעט החלטתו של הנאשם לא להשתתף בטיפול ב"בית נועם" מחשש כי לא יוכל לעשות זאת בצד המשך בעבודתו, וככל שיפוטר לא יוכל להתפרנס, לשלם בעבור שכירת דירה, לשלם מזונות ולתמוך בבתו. הפער בין תוכנו החיובי של התסקיר לבין היעדר המלצה בסופו איננו מידתי. על כך הוסיף כי הנאשם מסייע כל העת בידי אביו, שהוא נכה פוליו מילדות, מתנייד בכיסא גלגלים וחולה אונקולוגי. סופו של דבר ביקש לגזור על הנאשם עונש שלא יעלה על שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, ולהתחשב בכך שבני הזוג מעוניינים להמשיך לחיות יחדיו.

הנאשם שב והודה במיוחס לו, והביע צער על מעשיו. לדבריו, מאז שנכנס למסגרת של עבודה הדבר מיטיב עמו. כן סיפר כי הוא ממשיך ביעוץ שבועי, לבד או עם בת הזוג. הנאשם ביקש מבית המשפט ליתן בו אמון ולתמוך בו.

דיון

4. כפי שקבעתי לא אחת, "עבירות אלימות בכלל, ואלימות גברים כלפי בנות זוגם בפרט, הן רעה חולה שפשתה בחברה, תופעה קשה הראויה לכל גינוי, ומחייבת ענישה מחמירה שתסייע במיגורה. הקלות הבלתי נסבלת בה מעזים גברים להפעיל את נחת זרועם כלפי בנות זוגם, בין אם מדובר באלימות פיזית, מילולית, כלכלית או נפשית, בצד הפגיעה הקשה והמתמשכת בנפגעות העבירה, הנאלצות פעמים רבות לחוות פוסט טראומה מתמשכת - נתונים אלו מחייבים נקיטת יד קשה ובלתי מתפשרת כנגד העבריינים, כזו שתהלום את חומרת מעשיהם, ותרתיע אותם ושכמותם" (ת"פ (נתניה) 29011-11-21 מדינת ישראל נ' מלקה (2.5.22)).

הנאשם פעל נגד המתלוננת באלימות פיזית - הכה בראשה פעמיים באגרוף, בפעם השנייה נפלה לארץ מעוצמת המכה. בפעם אחרת דחף אותה והפילה; אלימות מילולית - איים לאנוס את קרובות משפחתה; בין השיטין נגלית בקריאת כתב האישום גם אלימות נפשית וכלכלית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נאלצה המתלוננת להתגורר במשך מספר חודשים במקלט לנשים מוכות, כשהיא מטופלת בביתה הפעוטה - חוויה לא פשוטה המעידה על עוצמת חששה מן הנאשם באותה עת. לזכותו של הנאשם: מעשיו לא הסבו למתלוננת חבלות פיזיות, הוא לא עשה שימוש בחפצים, וכל אחד מאירועי האלימות הסתיים במהרה. לחובתו: הכאת רעייתו ואם ילדיו באגרוף - בראשה - פעמיים - בפעם השנייה גרם לנפילתה מעוצמת המכה, מלמדת על היעדר מוחלט של אמפתיה לנפגעת העבירה, ועל פוטנציאל נזק משמעותי. מכה חזקה באיבר כה רגיש עלולה הייתה להסב למתלוננת חבלה חמורה. עוד לחובתו של הנאשם - איומים קשים ומכוערים שנועדו להשפיל את המתלוננת ולטרוד את מנוחתה. ביצוע העבירות הן בביתם של בני הזוג והן בבית אמה של המתלוננת, מלמד כי שום מקום איננו בטוח דיו מפני פגיעתו הרעה של הנאשם.

5. למדיניות הענישה ראו מקבץ רלוונטי בעבירות אלימות בין בני זוג, בשינויים המתאימים:

(-) רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.19). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה גורמת חבלה כלפי בת זוגו, תקיפת בת הזוג ואיומים בארבעה אישומים. לחובת המבקש 2 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, והוא עבר הליך טיפולי ממושך, אשר בעקבותיו נדון בבית משפט השלום ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד קבע כי העונש חורג לקולה במידה קיצונית, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, ומנגד הליך טיפולי משמעותי שעבר, העמיד את העונש על שנת מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון הבהיר כי "לא זו בלבד שהעונש שהושט על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת - הוא אף מקל עמו".

(-) רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

(-) רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את

גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

(-) רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על-תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

(-) ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.21, טרם פורסם). המערער הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון לשישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

(-) עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג, וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

6. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים עליהם עמדתי לעיל, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, ולאחר שעיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים, אני קובע את מתחם העונש הכולל בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. בגזירת העונש המתאים לנאשם נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות: צעיר, ללא הרשעות קודמות, מוכר כמי שסובל מסכיזופרניה וזכאי לקצבה, מסייע בטיפול באביו. הנאשם הודה במיוחס לו, הן בבית המשפט והן בשירות המבחן, והשתלב בהליכים טיפוליים - בשירות המבחן ומחוצה לו. שירות המבחן לא בא אמנם בהמלצה טיפולית, על רקע החלטתו של הנאשם שלא להשתלב ב"בית נועם", אך אינני סבור כי הדבר מצדיק התעלמות מהתהליך החיובי בו השתלב הנאשם במהלך הדרך. כן התחשבתי בדבריה של המתלוננת, אשר מבקשת לחזור לחיים משותפים עם הנאשם. באיזון הראוי מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, גם אם לא בקצהו, תוך מתן אפשרות לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות. הואיל ובני הזוג מתעתדים לחזור לחיים משותפים, לא יחויב הנאשם בפיצויים, וחלף קנס כספי מוחשי ייתן התחייבות צופה פני עתיד.

7. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במרכז הגריאטרי "דורה מלבן" ברחוב הנביאים 22 נתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 9.1.23. הנאשם יתייצב ביום 12.2.23 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ג, 24 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות. לתשומת לב שירות המבחן: משך עבודות השירות עולה על שישה חודשים (סעיף 51ג(ג) לחוק העונשין).